॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्याँ देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। यत्ते देवा अदेधुर्भाग्धेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यृज्ञं पिपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशंनी संगमनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोष सुभगा रर्गणा सा न आ गुन्वर्चसा (१)

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसूँत्रुद्रानांदित्यानिह जिन्वतम्। माध्यः हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुंकृतेनं सातावथास्मभ्यः सहवीराः रियं नि यंच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादंधत् ते दंरशपूर्णमासौ प्रैफ्सन्तेषामङ्गिरसां निरुप्तः ह्विरासीदथांदित्या एतौ होमांवपश्यन्तावंजुहवुस्ततो वै ते दंरशपूर्णमासौ (२)

पूर्व आलंभन्त दर्शपूर्णमासावालभंमान एतौ होमौं पुरस्तां ज्ञुहुयाथ्साक्षादेव दंरशपूर्णमासावा लंभते ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै दंरशपूर्णमासावालंभेत य एनयोरनुलोमं चं प्रतिलोमं चं विद्यादित्यंमावास्यांया ऊर्ध्वं तदंनुलोमं पौर्णमास्यै प्रंतीचीनं तत्प्रंतिलोमं यत्पौर्णमासीं पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा

लंभेतामुमंपृक्षीयंमाणमन्वपं (३)

क्षीयेत सार्स्वतौ होमी पुरस्तां ज्ञुहुयादमावास्यां वै सरंस्वत्यनुलोममेवनावा लेभतेऽमुमाप्यायंमानमन्वा प्यायत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालं पुरस्तान्निर्वपृथ्सरंस्वत्यै च्रु सरंस्वते द्वादंशकपालं यदां ग्रेयो भवंत्यग्निर्वे यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेविद्धं पुरस्तां द्वते यद्वेषणवो भवंति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञमेवारभ्य प्र

तंनुते सरंस्वत्ये च्रुर्भवित सरंस्वते द्वादंशकपालोऽमावास्यां वे सरंस्वती पूर्णमांसः सरंस्वान्तावेव साक्षादा रंभत ऋष्नोत्यांभ्यां द्वादंशकपालः सरंस्वते भविति मिथुन्त्वाय प्रजात्ये मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ॥ (४)

वर्षमा वे ते दंरशपूर्णमामावपं तन्ते सरंस्वत्ये पर्वविश्यतिश्व॥————[१]

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापंश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षं

ऋषयो वा इन्द्रं प्रत्यक्षं नापंश्यन्तं वसिष्ठः प्रत्यक्षं पश्यथ्सौऽब्रवीद्वाह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुरोहिताः प्रजाः प्रंजिन्ष्यन्तेऽथ मेतंरेभ्य ऋषिभ्यो मा प्र वीच् इति तस्मां एतान्थ्स्तोमंभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजायन्त् तस्माद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रेव जायते रिश्मरेसि क्षयाय त्वा क्षयं जिन्वेति (५)

आहु देवा वै क्षयों देवेभ्यं एव युज्ञं प्राहु प्रेतिरिस् धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्याह मनुष्यां वै धर्मो मनुष्येभ्य एव युज्ञं प्राहान्वितिरिस दिवे त्वा दिवें जिन्वेत्यांहैभ्य एव लोकेभ्यों युज्ञं प्राहं विष्टम्भोंऽसि वृष्ट्यौं त्वा वृष्टिं जिन्वेत्याह वृष्टिंमेवावं (६)

रुन्धे प्रवास्यंनुवासीत्यांह मिथुन्त्वायोशिगंसि वस्ंभ्यस्त्वा वसूँश्चिन्वेत्यांहाष्टौ वसंव एकांदश रुद्रा द्वादंशादित्या एतावन्तो वै देवास्तेभ्यं एव युज्ञं प्राहौजोंऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृश्चिन्वेत्यांह देवानेव पितृननु सं तनोति तन्तुंरसि प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिन्व (७)

इत्यांह पितृनेव प्रजा अनु सं तंनोति पृतनाषाडंसि पृशुभ्यंस्त्वा पृशूञ्जिन्वेत्यांह प्रजा एव पृशूननु सं तंनोति रेवदस्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वेत्याहौषंधीष्वेव पृशून्प्रतिं-

अधिपतिरसि प्राणायं त्वा प्राणम् (८) जिन्वेत्याह प्रजास्वेव प्राणान्दंधाति त्रिवृदंसि प्रवृद्सीत्याह

ष्ठापयत्यभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्यांहाभिजिंत्या

मिथुनत्वायं संश्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्यांह् प्रजात्ये वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिरसीत्यांह् प्रतिष्ठित्ये॥ (९)

जिन्वेत्यवं प्रजा जिन्न प्राणिष्टिश्यचं॥————[२]

अग्निनां देवेन पृतंना जयामि गायत्रेण छन्दंसा त्रिवृता स्तोमेन रथन्तरेण साम्नां वषद्कारेण वज्रेण पूर्वजान्त्रातृंव्यानधंरान्यादयाम्यवैनान

रथन्तरेण साम्नां वषद्भारेण वज्रेंण पूर्वजान्त्रातृंव्यानधरान्पादयाम्यवैन प्रत्येनान्नुदेऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूंमिलोके यौऽस्मान्द्वेष्टि यं चे वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतेना जयामि न्त्रैष्टुंभेन् छन्दंसा पश्चदुशेन् स्तोमेंन बृह्ता साम्नां वषद्भारेण् वर्ज्जेण (१०)

सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतंना जयामि जागंतेन छन्दंसा सप्तद्शेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्नां वषद्भारेण वर्ज्रेणापरजानिन्द्रेण स्युजों वय सांसह्यामं पृतन्यतः। घ्रन्तों वृत्राण्यंप्रति। यत्तें अग्ने तेजस्तेनाहं तेजस्वी भूयासं यत्तें अग्ने वर्चस्तेनाहं वंचस्वी भूयासं यत्तें अग्ने हर्स्तेनाहर हंर्स्वी भूयासम्॥ (११)

ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषंः पृथिव्यामध्यासंते। अग्निर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेम सुकृतों वयम्। आगंन्म मित्रावरुणा वरेण्या रात्रीणां

बृह्ता साम्नां वषद्भारेण वर्त्रेण पद्गंत्वारिश्शच॥-----[३]

भागो युवयोर्यो अस्ति। नार्कं गृह्णानाः सुंकृतस्यं लोके तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यज्ञहनों यज्ञमुषोऽन्तिरक्षेऽध्यास्ते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। यास्ते रात्रीः सवितः (१२)

देवयानीरन्त्रा द्यावांपृथिवी वियन्तिं। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहांणास्तरता रजारंसि। ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषों दिव्यध्यासंते। सूर्यों मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेंम सुकृतों वयम्। येनेन्द्रांय सममंरः पयार्रंस्युत्तमेनं ह्विषां जातवेदः। तेनांग्रे त्वमुत वंधयेमर संजातानार् श्रेष्ठ्य आ धेंह्येनम्। यज्ञहनो वै देवा यंज्ञमुषंः (१३)

सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददांना विमश्राना यो ददांति यो यजंते तस्यं। ये देवा यंज्ञहनंः पृथिव्यामध्यासंते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्यांहेमानेव लोका इस्तीत्वां सर्गृहः सपंशुः सुवर्गं लोकमेत्यप् वै सोमेंनेजानाद्देवतांश्च यज्ञश्चं कामन्त्याग्नेयं पश्चंकपालमुदवसानीयं निर्वपदिग्नः सर्वां देवताः (१४)

पाङ्को युज्ञो देवताँश्चैव युज्ञं चार्व रुन्धे गायुत्रो वा अग्निर्गायुत्रछंन्दास्तं छन्दंसा व्यर्धयित् यत्पश्चंकपालं करोत्यष्टाकंपालः कार्योंऽष्टाक्षंरा गायुत्री गांयुत्रोंऽग्निर्गायुत्रछंन्दाः स्वेनैवेनं छन्दंसा समर्धयित पुङ्क्यौ याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्को युज्ञस्तेनैव युज्ञान्नैतिं॥ (१५)

स्वितुर्देवा यंज्ञमुषुः सर्वा देवतास्त्रिचंत्वारिश्शव॥————[४]

सूर्यों मा देवो देवेभ्यः पातु वायुर्न्तरिक्षाद्यजंमानोऽग्निर्मां पातु चक्षुंषः। सक्ष शूष सविंतर्विश्वंचर्षण एतेभिः सोम् नामंभिर्विधेम ते तेभिः सोम् नामंभिर्विधेम ते। अहं प्रस्तांदहम्वस्तांदहं ज्योतिषा वि तमों ववार। यद्न्तरिक्षं तदुं मे पिताभूंदह सूर्यमुभ्यतों ददर्शाहं भूंयासमुत्तमः संमानानांम् (१६)

आ संमुद्रादाऽन्तरिक्षात्प्रजापंतिरुद्धिं च्यांवयातीन्द्रः प्र स्रौतु मुरुतों वर्षयुन्तून्नम्भय पृथिवीं भिन्द्वीदं दिव्यं नर्भः। उद्गो दिव्यस्यं नो देहीशांनो वि सृंजा दितम्। पृशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यद्ग्निरोषंधीः प्रास्याग्नावांदित्यं जुंहोति रुद्रादेव पृश्नन्तर्दंधात्यथो ओषंधीष्वेव पश्न (१७)

प्रतिष्ठापयित कृविर्यज्ञस्य वि तंनोति पन्थां नार्कस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येनं हृव्यं वहंसि यासिं दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः स्मिधः सन्त्यंग्ने याः पृथिव्यां बर्हिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छुन्त्वाहंतिं घृतस्यं देवायते यर्जमानाय शर्म। आशासानः सुवीर्यः रायस्पोष्ड् स्विश्वयम्। बृह्स्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यर्जमानाय तिष्ठ॥ (१८)

सं त्वां नह्यामि पर्यसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषंधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहम् सा दींक्षिता संनवो वाजंमस्मे। प्रैतु ब्रह्मणस्पत्नी वेदिं वर्णन सीदतु। अथाहमंनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वय सपुपत्नीरुपं सेदिम। अग्ने सपत्नदं

सुमानानामोपंधीष्वेव पुशून्मह्यं यर्जमानायैकंश्र॥

भन्मदंब्यासो अदाँभ्यम्। इमं वि ष्यांमि वर्रणस्य पाशम् (१९) यमबंध्रीत सविता सुकेतः। धातुश्च योनौ सुकृतस्यं लोके स्योनं में सह पत्यां करोमि। प्रेह्युदेह्युतस्यं वामीरन्वग्निस्ते-ऽग्रं नयुत्वदितिर्मध्यं ददता र रुद्रावंसृष्टासि युवा नाम मा मां हिरसीर्वसृभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यो विश्वभयो वो देवेभ्यः पाशुं वृष्णियावतस्त्रि १ शर्च॥

पन्नेजंनीर्गृह्णामि यज्ञायं वः पन्नेजंनीः सादयामि विश्वंस्य ते विश्वांवतो वृष्णियावतः (२०)

तवाँग्ने वामीरन् सन्हिश् विश्वा रेता स्सि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीदेविभ्यो यज्ञमंशिषन्नस्मिन्थ्संन्वति यजमान आशिषः स्वाहांकृताः समुद्रेष्ठा गंन्धवमा तिष्ठताऽन्। वातंस्य पत्मंन्निड ईडिताः॥ (२१)

वृषद्भारो वै गांयत्रियै शिरौंऽच्छिन्तस्यै रसः परांपत्थस पृथिवीं प्राविश्थस खंदिरोंऽभवद्यस्यं खादिरः स्रुवो भवंति

छन्दंसामेव रसेनावं द्यति सरंसा अस्याहुंतयो भवन्ति तृतीर्यस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गांयत्र्याहर्त्तस्यं पूर्णमंच्छिद्यत् तत्पुर्णोऽभवत्तत्पुर्णस्यं पूर्णत्वं यस्यं पूर्णमयी जुहः (२२)

भवंति सौम्या अस्याहुंतयो भवन्ति जुषन्तैंऽस्य देवा आहुंतीर्देवा वे ब्रह्मंत्रवदन्त् तत्पूर्ण उपांश्वणोध्सूश्रवा वे नाम् यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवंति न पापः श्लोकः शृणोति ब्रह्म वे पूर्णो विण्मरुतोऽत्रं विण्मारुतौऽश्वत्थो यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वंत्थ्युप्भृद्वह्मंणैवात्रमवं रुन्धेऽथो ब्रह्मं (२३)

एव विषयध्यूंहति राष्ट्रं वै पूर्णो विडंश्वृत्थो यत्पंर्णमयीं जुहूर्भवृत्याश्वंत्थ्युप्भृद्राष्ट्रमेव विषयध्यूहति प्रजापंतिर्वा अंजुहोध्सा यत्राहुंतिः प्रत्यतिष्ठ्ततो विकिङ्कत् उदितिष्ठ्ततः प्रजा अंस्जत् यस्य वैकिङ्कती ध्रुवा भवंति प्रत्येवास्याहुंतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रैव जांयत एतद्वे सुचा रूपं यस्यैव र रूपाः सुचो भवंन्ति सर्वांण्येवैन र रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते नास्यापंरूपमात्मञ्जांयते॥ (२४)

जुहरथे बहां सुचार समर्वय चा————[७]
उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं
गृह्णामि दक्षांय दक्ष्ववृधे रातं देवेभ्यौऽग्निजिह्णेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य
इन्द्रंज्येष्ठेभ्यो वर्रुणराजभ्यो वार्तापिभ्यः पूर्जन्यौत्मभ्यो दिवे
त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्ये त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यांसतो
जह्मप् यो नोऽरातीयति तं जहि प्राणायं त्वापानायं त्वा व्यानायं
त्वा सते त्वासते त्वाद्मस्त्वौषंधीभ्यो विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो
यतंः प्रजा अक्खिंद्रा अजांयन्त तस्मै त्वा प्रजापंतये विभूदाब्वे
ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥ (२५)

अपियान्य वर्षिय वा ————[८] यां वा अध्वर्यश्च यजंमानश्च देवतांमन्तिर्तस्तस्या आ वृंश्च्येते प्राजापृत्यं दंधिग्रहं गृंह्णीयात्प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतांभ्य एव नि ह्रुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहांणां यस्यैष गृह्यते ज्यैष्ठ्यंमेव गंच्छिति सर्वांसां वा एतद्देवतांना १ रूपं यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वांण्येवैन १ रूपाणि पश्नामुपं तिष्ठन्त उपयामगृंहीतः (२६) असि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं गृह्णामीत्यांह् ज्योतिरेवैन समानानां करोत्यग्निजिह्नेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इत्यांहैतावंतीवें देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वाभ्यो गृह्णात्यपंन्द्र द्विष्तो मन् इत्यांह् भ्रातृंव्यापनुत्त्ये प्राणायं त्वापानाय त्वेत्यांह प्राणानेव यजंमाने दधाति तस्मैं त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि (२७)

इत्यांह प्रजापंतिः सर्वा देवताः सर्वांभ्य एवैनं देवतांभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृंह्णीयात्तेजंस्कामस्य तेजो वा आज्यं तेज्स्व्येव भवति सोमग्रहं गृंह्णीयाद्वह्मवर्च्सकांमस्य ब्रह्मवर्च्सं वै सोमों ब्रह्मवर्च्स्येव भवति दिधग्रहं गृंह्णीयात्पृशुकांम्स्योग्वे दध्यूक्पृंशवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पश्नवं रुन्थे॥ (२८)

त्वे ऋतुमिपं वृञ्जन्ति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापंतये त्वा। प्राण्युहान्गृह्णात्येतावद्वा अस्ति यावंदेते ग्रहाः

उपयामगृंहीतो जुहोमि त्रिचंत्वारिश्शच॥_____

स्तोमाश्छन्दा रेसि पृष्ठानि दिशो यावंदेवास्ति तत् (२९) अवं रुन्धे ज्येष्ठा वा एतान्त्रांह्मणाः पुरा विद्वामंऋन्तस्मात्तेषार् सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठ्यंमेव गंच्छत्यभि दिशों जयति पश्चं गृह्यन्ते पश्च दिशः सर्वां स्वेव दिक्ष्वृंध्रुवन्ति नवंनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यर्जमानेषु दधित प्रायणीये चोदयनीये च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः (३०)

प्राणेरेव प्रयन्ति प्राणेरुद्यन्ति दश्मेऽहंन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यन्ति यद्वांमदेव्यं योनेश्च्यवंते दश्मेऽहंन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यद्दंश्मेऽहंन्गृह्यन्ते प्राणेभ्यं एव तत्प्रजा न यन्ति॥ (३१)

प्र देवं देव्या धिया भरंता जातवेदसम्। ह्व्या नो वक्षदानुषक्। अयमु ष्य प्र देवयुर्होतां युज्ञायं नीयते। रथो

वक्षदानुषक्। अयमु ष्य प्र देवयुर्होतां युज्ञायं नीयते। रथो न योर्भीवृंतो घृणीवाश्चेतित त्मनां। अयमृग्निरुंरुष्यत्यमृतांदिव जन्मनः। सहसश्चिथ्सहीयां देवो जीवातंवे कृतः। इडायास्त्वा पदे व्यं नाभां पृथिव्या अधि। जातंवेदो नि धीमृह्यग्नें ह्व्याय वोढंवे। (३२)

अभ्रे विश्वेभिः स्वनीक देवैरूर्णावन्तं प्रथमः सींद् योनिम्। कुलायिनं घृतवंन्तः सिवत्रे यज्ञं नय यजमानाय साध्। सीदं होतः स्व उं लोके चिंकित्वान्थ्सादयां यज्ञः सुंकृतस्य योनौं। देवावीर्देवान् हृविषां यजास्यभ्रं बृहद्यजमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदंने विदानस्त्वेषो दींदिवाः असदथ्सुदक्षः।

अदंब्धव्रतप्रमतिर्विसेष्ठः सहस्रं भुरः शुचिजिह्वो अग्निः। त्वं

दूतस्त्वम् (३३)

उ नः प्रस्पास्त्वं वस्य आ वृंषभ प्रणेता। अग्नें तोकस्यं नस्तने तन्नामप्रयुच्छुन्दीद्यद्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवित्रीशानं वार्याणाम्। सदांवन्भागमीमहे। मृही द्यौः पृंथिवी च न इमं यज्ञं मिंमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यर्थर्वा निरंमन्थत। मूर्ग्नो विश्वंस्य वाघतंः। तम्ं (३४)

त्वा द्रध्यङ्कृषिः पुत्र ईंधे अर्थर्वणः। वृत्रहणं पुरन्द्रम्। तम्ं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तंमम्। धनंज्यश् रणेरणे। उत ब्रुंवन्तु जन्तव उद्ग्रिर्वृत्रहाजंनि। धनंज्यो रणेरणे। आ यश् हस्ते न खादिन्श् शिशुं जातं न बिश्रंति। विशामग्निश् स्वंध्वरम्। प्र देवं देववीतये भरंता वसुवित्तंमम्। आ स्वे योनौ नि षीदतु। आ (३५)

जातं जातवेदिस प्रियः शिंशीतातिथिम्। स्योन आ गृहपंतिम्। अग्निनाऽग्निः सिमंध्यते कृविर्गृहपंतिर्युवां। हृव्यवाङ्गुह्वांस्यः। त्वः ह्यंग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्सता। सखा सख्यां सिम्ध्यसे। तं मंज्यन्त सुक्रतुं पुरोयावांनमाजिषुं। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्। यृज्ञेनं यृज्ञमंयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्न्। ते ह् नाकं मिह्मानः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः सिन्तं देवाः (३६) बोढिवे दृतस्वन्तम्ं सीद्व्वा यत्रं च्व्वारि च॥———[११]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ३)

 ${\sf GitHub: \ http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/